

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/166/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114216646
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114216646.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: U. O., trvale bytom I.-Q. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpený JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 16.143,15 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 21C/150/2014-56 zo dňa 13. novembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku II. o trovách konania p o t v r d z u j e .

Vedľajší účastník na strane odporcu j e p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľa vo výške 70,81 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu - advokátskej kancelárii TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 16.143,15 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 19,67 Eur od 16.03.2013 do 11.08.2013 a úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 16.143,15 Eur od 12.08.2013 do zaplatenia. Zároveň uložil odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 2.327,39 Eur, z toho titulom zaplatenia súdneho poplatku sumu 968,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia sumu 1.358,89 Eur. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ďalej ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka, ust. § 1 ods. 1, § 2, § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). V časti odôvodnenia rozhodnutia o trovách konania konštatoval, že o ich náhrade rozhodol prihliadajúc na úspešnosť navrhovateľa v konaní podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že trovy konania spočívali v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 968,50 Eur a v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.358,89 Eur. V danej súvislosti poukázal na to, že boli poskytnuté tri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu, účasť na pojednávaní dňa 13.11.2014, pri hodnote jedného úkonu 320,34 Eur, pričom hotové výdavky pozostávali z režijného paušálu celkom vo výške 24,12 Eur (3 x 8,04 Eur), ďalej z cestovných výdavkov celkom vo výške 66,87 Eur v súvislosti s účasťou na pojednávaní /trasa Bratislava - Trenčín a späť, 260 km x 0,183 Eur, pohonné hmoty pri spotrebe 5,3 l / 100 km, v hodnote 1,4 Eur za 1 liter pohonných hmôt/ a napokon aj z náhrady za stratu času, ktorú navrhovateľovi priznal v rozsahu 80,40 Eur, t.j. za 6 polhodín. Na záver skonštatoval, že z trov právneho zastúpenia bolo priznaných 20 % DPH.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, jeho výrokovej časti, ktorou boli odporca spolu s vedľajším účastníkom spoločne a nerozdielne zaviazaní na náhradu trov konania navrhovateľa, podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že zaviazal popri odporcovi spoločne a nerozdielne vedľajšieho účastníka k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia, a to aj napriek tomu, že takýto spôsob vyrovnania medzi účastníkmi konania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Poukázal na to, že vedľajší účastník v zmluvných vzťahoch s navrhovateľom nevystupoval, nebol teda zmluvnou stranou a žiadne povinnosti na sebe neprevzal. Zastával názor, že na tento prípad nemožno aplikovať ustanovenia O.s.p., keď vedľajší účastník žiadnym úkonom vo veci samej nenavýšil trovy konania, jeho vstup konanie nijako neovplyvnil s tým, že navrhovateľ si ešte pred samým vstupom do konania uplatnil trovy, ktoré potom súd prvého stupňa automaticky priznal navrhovateľovi aj voči vedľajšiemu účastníkovi bez toho, aby si ich tento uplatnil voči vedľajšiemu účastníkovi. Vychádzajúc z uvedeného konštatoval, že ak by bol vedľajší účastník na strane odporcu zaviazaný k náhrade trov podľa rozsudku, navrhovateľ by sa bezdôvodne obohatil a rovnako by sa bezdôvodne obohatil odporca, ak by vedľajší účastník na strane odporcu uhradil trovy za odporcu. Mal za to, že takýmto postupom by súd neoprávnene zasahoval do práv a oprávnených záujmov vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Ďalej súdu prvého stupňa vytýkal, že nesprávne právne posúdil vzťah odporcu a vedľajšieho účastníka ako procesné spoločenstvo účastníkov v zmysle ust. § 91 O.s.p. s tým, že pojem vedľajšieho účastníctva treba podľa jeho názoru dôsledne rozlišovať od pojmov účastník konania, účastník pre určitý úsek konania a od tzv. hlavného intervenienta v konaní. Poukazujúc na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Sžo 119/2010 vyjadril presvedčenie, že zaviazat' na náhradu trov konania možno len účastníka a nie vedľajšieho účastníka, ktorý je treťou osobou. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že povinnosťou nahradiť trovy konania navrhovateľa zaviazá výlučne odporcu.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ, ktorý zastával názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, v súvislosti s čím poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/259/2011. Zdôraznil, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné, pričom na podporu svojej argumentácie spomenul rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/164/2012. Mal za to, že vedľajší účastník má v konaní oprávnenie na všetky procesné úkony ako účastník a poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26 Cdo 1986/99 a sp. zn. 21 Cdo 1859/2004. Dôvodil, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda je rovnako povinný popri účastníkovi, na ktorého strane v konaní vystupoval, uhradiť úspešnému účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli a ktoré je vedľajší účastník povinný znášať. Pripomenul, že ak by mal v konaní úspech odporcu, bola by mu a rovnako vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia potrebných na účelné uplatňovanie práva, preto analogicky treba tento postup uplatňovať aj v opačnom prípade, inak by došlo k obchádzaniu účelu a zmyslu inštitútu trov právneho zastúpenia a ich spravodlivého uplatnenia. Na záver poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/330/2012 s prihladnutím na vyššie uvedené navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť a zároveň si voči vedľajšiemu účastníkovi uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu spolu s režírným paušálom a DPH celkom vo výške 202,27 Eur.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej časti o trovách konania je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

Odvolaním vedľajšieho účastníka bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý iba vo výroku o náhrade trov konania (výrok II.), preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti, t.j. v časti rozhodnutia vo veci samej (výrok I.), ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Z obsahu spisu v preskúmvanej veci vyplýva, že návrhom zo dňa 07.07.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.07.2014, sa navrhovateľ domáhal zaplatenia istiny vo výške 16.143,15 Eur spolu s príslušenstvom odporcom z titulu porušenia povinnosti odporcu riadne a včas splácať úver poskytnutý právnym predchodcom navrhovateľa. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.09.2014 oznámilo z vlastnej iniciatívy občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV svoj vstup do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Po vykonanom dokazovaní rozhodol súd prvého stupňa o návrhu navrhovateľa rozsudkom zo dňa 13.11.2014, keď výrokom I. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 16.143,15 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 19,67 Eur od 16.03.2013 do 11.08.2013 a úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 16.143,15 Eur od 12.08.2013 do zaplatenia, súčasne odvolaním napadnutým výrokom II. zaviazal odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu spoločne a nerozdielne povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v celkovej výške 2.327,39 Eur, teda návrhu navrhovateľa vyhovel v celom uplatnenom rozsahu.

Podľa ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu vo veci, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech. Za takéhoto účastníka, s ohľadom na charakter meritórneho výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý riadnym opravným prostriedkom napadnutý nebol, treba nepochybne považovať navrhovateľa. Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania dôsledne postupoval podľa citovaného ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že navrhovateľ si trovy konania uplatnil riadne a včas.

Odvolací súd v danom prípade nevzhliadol ako dôvodné námietky vedľajšieho účastníka uvedené v odvolaní, v zmysle ktorých zviazanie vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne popri odporcovi neprichádza do úvahy, keďže takýto spôsob vyrovnania medzi účastníkmi konania nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Pokiaľ ide o uloženie povinnosti vedľajšiemu účastníkovi na náhradu trov úspešnému účastníkovi vystupujúcemu na strane navrhovateľa, odvolací súd uvádza, že právny základ pre takéto rozhodnutie poskytuje vo väzbe na výsledok sporového konania ust. § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, pričom odvolací súd nespochybňuje, že vedľajšiemu účastníkovi nemožno ukladať žiadne hmotnoprávne povinnosti ani priznávať práva vyplývajúce z hmotného práva. V tejto súvislosti však odvolací súd zdôrazňuje, že právo na náhradu trov konania a povinnosť hradiť trovy konania sú procesnými právami a povinnosťami, pričom tak, ako má vedľajší účastník v prípade úspechu podporovaného hlavného účastníka právo na samostatnú náhradu trov konania, treba ho v prípade procesného neúspechu účastníka, na strane ktorého vystupuje, zviazať povinnosťou nahradiť trovy konania spoločne a nerozdielne s týmto neúspešným účastníkom konania, a to bez ohľadu na namietanú absenciu hmotnoprávneho základu, keďže v danom prípade ide o povinnosť procesného charakteru, nevyhnutne spojenú s vystupovaním vedľajšieho účastníka v konaní na strane procesne neúspešného podporovaného účastníka.

Odvolací súd konštatuje, že nezviazanie vedľajšieho účastníka v prípade procesného neúspechu účastníka, na strane ktorého vystupuje, na náhradu účelne vynaložených trov konania úspešnej protistrane, by tak, ako to uviedol navrhovateľ vo svojom odvolaní, viedlo k obchádzaniu zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov v sporovom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, mu bola priznaná náhrada trov konania ako samostatnému subjektu občianskeho súdneho procesu, musí zároveň platiť, že tento vedľajší účastník môže byť spolu s podporovaným účastníkom spoločne a nerozdielne zviazaný na náhradu trov konania, v ktorom

podporovaný účastník nedosiahol procesný úspech, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Zároveň odvolací súd pripomína, že so zavedením inštitútu vedľajšieho účastníctva na podporu účastníka - spotrebiteľa (§ 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (§ 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by na nový inštitút špecifickým spôsobom reagovala. Súčasne ani samotná právna úprava uvedeného inštitútu problematiku náhrady trov konania neupravuje. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka, a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam vedľajšieho účastníka na strane odporcu, že na tento prípad nemožno aplikovať ustanovenia O.s.p. a že vedľajší účastník žiadnym úkonom vo veci samej nenavýšil trovy konania, odvolací súd uvádza, že tieto rovnako považuje za neopodstatnené a pre preskúmanie správnosti napadnutého výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa za irelevantné, keďže podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník po vstupe do konania s poukazom na už vyššie spomínané ust. § 93 ods. 4 O.s.p. disponuje až na niekoľko výnimiek rovnakými (procesnými) právami a povinnosťami ako hlavný účastník, na podporu ktorého v konaní vystupuje, a rovnako aj zdieľa ten istý procesný osud a znáša tie isté procesné dôsledky spojené s mierou dosiahnutého (ne)úspechu v konaní vrátane náhrady trov konania. S prihliadnutím na uvedené nemôže obstať ani obrana vedľajšieho účastníka spočívajúca v poukazovaní na prípadný vznik bezdôvodného obohatenia na strane navrhovateľa, resp. odporcu, keď povinnosť nahradiť trovy konania úspešnému účastníkovi bola vedľajšiemu účastníkovi popri odporcovi odôvodnene uložená v súvislosti s jeho účasťou a aktívnym vystupovaním v konaní brániac práva procesnej strany, ktorá v konečnom dôsledku dosiahla neúspech v plnom rozsahu.

Odvolací súd na záver opätovne zdôrazňuje, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ku ktorému sa pridružil a preto pre prípad procesného neúspechu má povinnosť rovnako ako procesne neúspešný účastník zaplatiť procesne úspešnému účastníkovi náhradu trov konania. Preto súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku správne uložil povinnosť procesne neúspešnému odporcovi ako i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spoločne a nerozdielne s tým, že výšku takto priznaných trov vedľajší účastník v podanom odvolaní ani nerozporoval. Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej časti o trovách konania v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdený.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 70,81 Eur vrátane DPH, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.02.2015 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 50,62 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania navrhovateľa, teda rozhodujúca je suma, ktorú vedľajší účastník špecifikoval ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy konania v celkovej výške 2.327,39 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a 20 % DPH v zmysle ust. § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.